

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Sk 18,1-17 Pavel v Korinte

Pavel sa z Atén presúva do Korintu, asi 85km východne do mesta, ktoré bolo stredisko obchodu. Bolo to “arogantné” mesto voči všetkému, voči pravidlám, viere, konvenciám,... ako každé dnešné veľké mesto kdekoľvek na svete. Bolo známe veľkou prostitúciou a nemravnosťou, ktorá prenikala i do cirkvi. V takomto mesta hláať evanjelium bolo obtiažne.

Známy je dnes Korintský prieplav, vybudovaný 1882-83 z Iónskeho do Egejského mora zrušil nutnosť oboplávať Peloponézsky poloostrov. (700km) Je dlhý 6,3 km, široký 25 m, hlboký 8 m. Cisár Nero (54-68) ho začal prekopávať a pracovalo na ňom aj 6000 židovských zajatcov.

V Korinte sa Pavel stretáva sa s Akvilom a Priscillou (Priscou).

Klaudio (vládol v rokoch 41 – 54), tento cisár vyhnal z Ríma Židov, pretože tam na podnet akéhosi Chresta spôsobovali nepokoje. S veľkou pravdepodobnosťou išlo o Ježiša, ktorého titul Kristus (gr. Christos), je tu v latinčine skomoleninou gréckeho mena. Tento Klaudiov edikt r. 49 mohol byť reakciou na spory, ktoré vznikali v židovských komunitách, medzi ktorými niektorí Židia prijali Ježiša za Mesiáša a iní ho odmietli. Akvila a jeho manželka Priscilla, boli vyhnaní z Ríma. V Korinte sa stretli s Pavlom.

Pavel hovorí o tom, ako sa cítil, keď prišiel do Korintu v 1Kor 2,1-5: “ *Aj ja, keď som prišiel k vám, bratia, prišiel som nie s vyberanými slovami, alebo s múdrosťou zvestovať vám svedectvo o Bohu; lebo som si umienil, že medzi vami nebudem vedieť nič iné, jedine Ježiša Krista, a toho ukrižovaného. A ja som bol u vás i slabý i bojzlivý a veľmi prestrašený, moja reč a moja kázeň nebola v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.*” V tomto je vidieť, že jeho misia bude používať iné slová ako v Aténach.

-Z pohľadu náročnosti prostredia - židovského aj pohanského si Pavol nemohol dať lepšie predsavzatie a stratégiu, ako zvestovať ľuďom jedine Ježiša.

-ďalším príkladom zmeny jeho misijného pôsobenia je, že sám pracuje. 1Kor 4,12 hovorí, že až do vtedy pracuje stále rukami, podobne aj v Tesalonikách (1Tes 3,8). Pridal sa k Akvilovi a Prisce, mali rovnaké povolanie- vyrábali stany.

-Prvým malým zborom bola pre Pavla táto rodina. Je to príklad i pre nás dnes, kresťanstvo sa často najlepšie šíri osobnými vzťahmi, v rodinných malých skupinkách, v zamestnaní... Prácou tiež ľudia vidia, že ich Pavel neprišiel vyjedať, ale že pracuje a zároveň káže. Keď Pavel aj prijímal podporu v službe a venoval sa len kázaniu, vždy to bola podpora z iného zboru než z toho, kde práve slúžil. Zostal tam rok a 6 mesiacov.

-sobotu, čo sobotu kázal v synagóge a hádal sa so židmi. Tieto slová poukazujú aj na to, že uverenie v Pána Ježiša ako spasiteľa väčšinou nie je záležitosťou jedného stretnutia, je to proces. Preto Pavel trávil toľko času v synagóge. A predsa, keď mu odporovali, striasol prach z nôh podobne ako pred tým v Antiochii, SK13,51. To znamenalo, že ich tvrdohlavosť ponecháva na boží súd. Pavel odišiel k pohanom.

-niekedy je vhodné prestať “zabíjať” čas s ľuďmi, ktorí sa nechcú podriaďovať Bohu, nechcú uznať svoj hriech, nechcú pripustiť nutnosť záchranu pre seba. Je to ich voľba a hoci to môže byť pre nás boľavé, Pán Ježiš nám v pravý čas odporúča neplytvať silami. Neznamená to prestať sa za nich modliť, pomôcť im, ale venovať čas túžiacim a hľadajúcim ľuďom.

-Pavlovo povzbudenie prišlo v obrátení sa predstaveného synagógy Krisposa, jeho domu a mnohých iných z Korintu. (1Kor 1,14 hovorí, že Krispa pokrstil) Je to svedectvo o božej moci, moci Toho, o ktorom Pavel povedal, že nič iné a nikoho iného nechce zvestovať ľuďom - Ježiša Krista. Je to čistá Jeho moc a milosť, že človek mu zveruje svoj život, poznáva hriech i pravdu, ktorá napokon oslobodzuje aj od židovskej nevery, aj od pohanskej poviazanosti mesta ako bol Korint. Toto platí aj dnes, pre dnešné mestá. Aj pre naše mesto.

-Vo sne Pavel počul povzbudenie aj od Pána: *“Neboj sa, len hovor a nemlč, pretože ja som s tebou, a nikto nesiahne na teba, aby ti ublížil; mám zaiste mnoho ľudu v tomto meste.”* Pavel mal možno pocity, či jeho služba v Korinte má ešte zmysel, bál sa *“...a ja som bol u vás i slabý i bojzlivý a veľmi prestrašený...”*

-neskôr bol Pavel predvedený pred vládcu Galia a ten keď počul prečo sa hádajú, nechcel ich počúvať. Podľa neho išlo “len” o slová, mená a zákon. Galio tak neskutočne minul možnosť počuť minúť oslovujúci Boží pravdu. “Keď Pavel chcel otvoriť ústa”

-často ľudia premárnia svoju šancu. Nie vždy je to pre ich nezáujem. Niekedy je to pre zlý príklad, zlú skúsenosť s kresťanmi, preto od nich nechcú nič počuť, hoci by to mohlo byť dobré.

-Sosten nahradil Krisposa (Krispa), pretože ten sa pokresťančil a musel byť nahradený pravoverným židom.